

ГЕОЛОГІЇ І ГЕОХІМІЇ ГОРЮЧИХ КОПАЛИН Інститут НАНУ — науково-дослідна установа, що вивчає проблеми геології і геохімії горючих корисних копалин. Засн. 1951 у Львові на базі відділ. Інституту геол. наук АН УРСР як Інститут геології корис. копалин АН УРСР. Від 1963 — сучасна назва. 2000–04 — подвійне підпорядкування (НАНУ та Нац. акц. компанії «Нафтогаз України»). У структурі Інституту — 9 наук. відділів (геології нафти і газу; седиментології провінцій горючих копалин; нафтогаз. гідрогеології, геохімії і охорони гідросфери; проблем нафт. геофізики; проблем геології Карпат; геохімії осадових товщ нафтогазонос. провінцій; геохімії глибин. флюїдів; геології і геохімії твердих горючих копалин; проблем геотехнології горючих копалин) і 5 лаб. При Інституті функціонує наук. рада Відділ. наук про Землю Президії НАНУ у галузі геології і геотехнології горючих копалин. Основні напрями наук. досліджень: теорія нафтогазоутворення, вивчення закономірностей формування та розміщення покладів нафти, газу та метано-вугіл. родовищ; геол. та геохім. палеоокеанографія давніх континентал. окраїн та їх корисні копалини; розробка наук. засад енергоефектив.

геотехнологій переробки некондинцій. покладів горючих копалин; геологія та геоекологія Карпат. регіону. Співроб. Інституту розробили гідрогеохім. показники нафтогазоносності за мінерал., орган. та ізотоп. складом водню і кисню підзем. вод; встановили закономірності поширення коксів. вугілля вугленос. формацій Донбасу; склали низку тектоніч. та геол. карт Укр. Карпат; довели існування підзем. дистиляції і конденсації вод у вуглеводневих покладах. Наукові дослідження характеризуються комплексністю і проводяться з використанням новіт. досягнень суміж. наук, зокрема хім. і фіз.-математичних. Найбільш вагомі результати вчених відзначені держ. преміями — Г. Доленко, В. Порфир'єв (1971); В. Калюжний (1983); О. В'ялов (1986); В. Забігайло (1991); та премією НАНУ ім. В. Вернадського — Г. Доленко (1977); О. В'ялов (1979); Ю. Сеньковський (1994). В Інституті працює 233 особи, з них 56 — наук. співроб., зокрема 12 д-рів та 38 канд. н. Серед видат. науковців — В. Соболев, В. Сельський, О. В'ялов, Є. Лазаренко, В. Порфир'єв, Г. Доленко, С. Субботін, Л. Ткачук, М. Ладиженський, Я. Середа, Р. Кучер, В. Кітик, В. Забігайло, Ю. Сеньковський. Від 1965 Інститут видає наук. ж. «Геологія і геохімія горючих копалин». Перший дир. Інституту — В. Порфир'єв (1951–63), від 2003 — М. Павлюк.

Рекомендована література

1. Інститут геологии и геохимии горючих ископаемых. К., 1976;
2. Інститут геології і геохімії горючих копалин. Л., 2003.

Д. Є. Макаренко

Бібліографічний опис:

Геології і геохімії горючих копалин інститут НАНУ / Д. Є. Макаренко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-29129>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).